

"לא משחק ילדים" חוקיות חיפוש ותועבה פדופילית בעקבות ת"פ 15-02-42667 מדינת ישראל נ' לוריא

מבזק הארת פסיקה זה עוסק בהרשעתו של יורי לוריא בהחזקת פרסום תועבה שבו דמות קטין, עבירה לפי ס' 214(ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לוריא נאשם בהחזקת תמונות תקריב של בעילה שלצידן תמונות קטינה; בהחזקת קבצי מחשב מוצפנים שבהם לכאורה חומרי פדופיליה; ובהחזקת תמונות עירום של ילדתו. החקירה המשטרתית החלה בעקבות פניית האינטרפול שהצביעה על שתי כתובות IP כמפיצות תכנים פדופיליים: אחת של מינהל מקרקעי ישראל בנצרת, כתובת שלא הובילה את המשטרה למחשב קונקרטי, והאחרת של לוריא. בהמשך ערכה משטרת ישראל חיפוש בביתו ובמחשבו של לוריא, בנוכחות אשתו אולגה בלבד.

המשטרה טענה כי בהסכמתה לחיפוש ויתרה אולגה על זכותה לנוכחות עד נוסף. עוד נטען, כי צבר הראיות שהוצג מוכיח ברמה של למעלה מספק סביר כי לוריא החזיק פרסומי תועבה שבהם דמותו של קטין.

מנגד טען לוריא כי החיפוש שבוצע בביתו והעלה את התוצרים המפורטים בכתב האישום היה בלתי-חוקי, כיוון שנערך בנוכחות עד אחד בלבד ולא שניים, כפי שהורה צו החיפוש. לפיכך טען לוריא, בהתאם לפסיקה יש לפסול את כל הראיות שהושגו כתוצאה מהחיפוש הבלתי-חוקי. עוד טען לוריא, כי תמונות פנים של קטינות שנתפסו אצלו ותמונות של בתו הקטינה עירומה, אינן פרסומי תועבה אסורים, וכי 135 קבצי מחשב מוצפנים שלא ניתן לצפות בהם אינם מבססים הרשעה באחזקת חומר התועבה מעבר לספק סביר.

בית המשפט דן בשלוש שאלות מרכזיות: האם ניתן לבסס הרשעה על קבצים מוצפנים שלא ניתן לצפות בהם, וששמותיהם מרמזים על הקשר פדופילי; האם החיפוש שנערך היה חוקי; והאם תמונות וחומרי מחשב אחרים שנמצאו אצל לוריא אסורים בהחזקה.

בשאלת הקבצים המוצפנים קבע בית המשפט, כי למרות שהרשעה בשל ראיות נסיבתיות בהיעדר ראיות ישירות לביצוע פשע היא אינה מובנת מאליה, אין בכך תקדים. בוטות שמות 69 קבצים והקשרם הפדופילי, והימצאות תוכנת דפדפן מוצפן ותוכנת הצפנה מלמדים כי הקבצים מכילים תכנים פדופיליים. בית המשפט קבע כי הוכח למעלה מספק סביר שלוריא החזיק בקבצים מוצפנים המכילים פרסומי תועבה שבהם תמונות של קטינים, כי לוריא היה מודע להחזקה, למהות הקבצים כתועבה, ולכך שהדמויות בקבצים הן של קטינים.

בשאלת חוקיות החיפוש, נקבע כי בשל "הסכמתה המודעת" של אולגה החיפוש היה חוקי חרף היעדר עד נוסף, וחרף העובדה שלא ביקשה פוזיטיבית לערוך את החיפוש ללא עדים.

בשאלת חוקיות החומרים הנוספים שהוחזקו במחשבו של לוריא, נקבע כי תמונות תקריב של איברי מין נשיים וגבריים במהלך בעילה הן בבירור "פרסום תועבה", אך משאין בהן דמות קטין, החזקתן אינה אסורה. תמונות ילדתו של הנאשם בעירום באמבט ובטבע, שחלקן היו ערוכות בפוטושופ, מחמת הספק אינן אסורות בהחזקה, הגם שיצרו בשופט תחושת אי-נוחות חזקה.

בית המשפט הרשיע את לוריא בהחזקת פרסום תועבה שבו דמות קטין.

ד"ר אסף הרדוף מאיר את פסק הדין